

Sygn. akt: I C 2012/20 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Magdalena Glinkiewicz
Protokolant:	Staż. Katarzyna Stysiek

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2021 r. w Toruniu

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) S.A. w W.

przeciwko M. G.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. kosztami procesu obciąża powoda.

Sygn. akt I C 2012/20

UZASADNIENIE

Powód Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł przeciwko M. G. o zapłatę kwoty 1.120,21 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 30 grudnia 2019 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że podstawą jego pozwu jest roszczenie regresowe względem pozwanej. Pozwany wywodził, że mieszkanie, objęte ubezpieczeniem u powoda, zostało zalane, zaś odpowiedzialność za to zalanie ponosi pozwana, co zostało potwierdzone przez administratora budynku, w którym znajduje się lokal. Ubezpieczyciel wypłacił poszkodowanemu kwotę 1120,21 tytułem odszkodowania i tej kwoty domaga się od pozwanej tytułem regresu. Powód wywodził, że pozwana swoim bezprawnym zachowaniem zaniedbaniem w zakresie utrzymania w należytych stanie zajmowanego lokalu, w szczególności instalacji wodno-kanalizacyjnej – spowodowała zalanie lokalu poszkodowanego i jego szkodę majątkową.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wskazała, że zalanie nie powstało z jej winy, ponieważ do zalania miało dojść już wcześniej z winy sąsiada, który zalał cały pion. Pozwana podniosła, że nie jest możliwe by zostały zalane części mieszkania, które nie graniczą z łazienką.

Sąd ustalił, co następuje:

J. K. mieszka w lokalu nr (...) przy ul. (...) w T., nad nim znajduje się mieszkanie nr (...), którego właścicielką jest M. G..

Bezsporne.

W okresie od 6 kwietnia 2018 r do 5 kwietnia 2021 r. J. K. łączyła z Towarzystwem (...) S.A. z siedzibą w W. umowa ubezpieczenia mieszkania przy ul. (...) w T..

Dowód: zrzut z systemu polisowego – k. 17

W dniu 28 maja 2019 r. doszło do zalania mieszkania J. K.. Przyczyną zalania była awaria brodzika w łazience w mieszkaniu M. G..

Dowód: informacja zarządcy nieruchomości – k. 18-19, dokumentacja fotograficzna- k. 22-27 i 111, płyta CD – k. 207,

W wyniku zalania w mieszkaniu nr (...) doszło do następujących uszkodzeń: w łazience – uszkodzenie sufitu w postaci zacieku i popękania, o łącznej powierzchni uszkodzeń ok. 0,5 m²; w przedpokoju - zaciek na suficie, w pokoju – wypaczenie panelowej podłogi, w kuchni – zaciek na suficie.

Dowód: dokumentacja fotograficzna- k. 22-27,111; protokół likwidacji szkody - k. 28-31 akt; zeznania świadka J. K. z dnia 24 lutego 2021 r. – k. 214 v-215, zeznania świadka R. D. – k. 216, zeznania pozwanej M. G. – k. 114, 116v

Poszkodowany zgłosił szkodę ubezpieczycielowi. Szkada została zarejestrowana pod numerem (...) -01.

Dowody: korespondencja z ubezpieczycielem – k. 20-21

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego Towarzystwo (...) S.A. przyznało i wypłaciło J. K. kwotę 1120,21 zł tytułem odszkodowania. Ubezpieczyciel przy ustalaniu wysokości odszkodowania wziął pod uwagę konieczność wykonania niezbędnych prac naprawczych, w tym: zabezpieczenia podłóg folią, oraz dwukrotnie malowanie i robociznę.

Dowody: kosztorys- k. 32-47 akt; decyzja z dnia 18 lipca 2019 r- k. 48 akt;

M. G. w dniu wystąpienia szkody wynajmowała mieszkanie. Mieszkanie było zamieszkane, lokatorzy nie byli problematyczni i natychmiast powiadomili ją o sytuacji. Mieszkanie M. G. było prawidłowo użytkowane, remont był przeprowadzany tuż po zakupie mieszkania. Mieszkanie było zalewane przez sąsiada z wyższego piętra – woda skapywała po rurze i przesiąkała do mieszkań, które znajdowały się niżej.

M. G. zaproponowała J. K., że naprawi powstałą szkodę, J. K. odmówił.

Dowód: zeznania pozwanej M. G. – k. 114, 116v

Pismem z dnia 26 listopada 2019r. Towarzystwo (...) wezwało M. G. do zapłaty kwoty 1120,21 zł. z odsetkami ustawowymi od dnia 26 grudnia 2019 r.

Dowód: wezwanie z dn. 26 listopada 2019r. wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru- k. 350-53

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie okoliczności bezspornych, faktów przyznanych przez stronę pozwaną, dokumentów przedłożonych przez strony do akt sprawy oraz dokumentów znajdujących się w aktach szkodowych, a także w oparciu o dowód z zeznań świadków.

Sąd w pełni dał wiarę dowodom w postaci dokumentów zgromadzonych w toku procesu albowiem były kompletne i jasne, wraz z pozostałymi dowodami tworzyły dokładny stan faktyczny sprawy. Ich prawdziwość w ocenie Sądu nie budziła jakichkolwiek wątpliwości. Co więcej wiarygodność przedłożonych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Za wiarygodnie Sąd uznał zeznania świadków J. K., R. D. na okoliczność ustalenia przyczyn wystąpienia szkody, dokonanych ustaleń w toku postępowania likwidacyjnego. Zeznania świadków były spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniały, a nadto znalazły one potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy i aktach szkodowych. Sąd nie znalazł żadnych podstaw do tego, by nie dać wiary zeznaniom tych świadków.

Pozwany dał wiarę zeznaniom powódki M. G., były one spójne, stanowcze, korespondowały ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Poza sporem było, iż w mieszkaniu należącym do pozwanego doszło do awarii, w wyniku czego zalaniu uległo mieszkanie należące do J. K.. Nie kwestionowana przez strony była również okoliczność, że poszkodowany miał zawartą z powodem umowę ubezpieczenia mieszkania i po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, powód wypłacił poszkodowanej odszkodowanie. Sporne natomiast było to, czy pozwana ponosi winę w spowodowaniu zdarzenia, które wywołało szkodę.

Przed przystąpieniem do zasadniczych rozważań wypada poczynić kilka uwag natury ogólnej.

Zasadą na gruncie kodeksu cywilnego jest odpowiedzialność za własne działania na zasadzie winy, chyba, że z przepisu szczególnego wynika inaczej /art. 415 k.c./. Brak jest unormowania, które odmiennie reguluje problem odpowiedzialności za zalanie mieszkania w budynku wielopiętrowym. W szczególności nie stanowi go art. 433 k.c., który dotyczy, zgodnie z tradycyjnym i utrwalonym w judykaturze Sądu Najwyższego rozumieniem, wyłącznie wyrzucenia przedmiotu albo wylania płynu na zewnątrz pomieszczenia na skutek ukierunkowanego działania ludzkiego lub też lub wypadnięcia na zewnątrz pomieszczenia określonych przedmiotów /Uchwała SN z dnia 12 lutego 1969r., III CZP 3/69, OSN z 1969r., Nr 7 – 8, poz. 130, Wyrok SN z dnia 5 marca 202 r., I CKN 1156/99, OSP z 2005 r., Nr 10, poz. 116/.

Z kolei art. 828 § 1 zd. 1 k.c. stanowi, że jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania.

Górną granicą odpowiedzialności sprawcy szkody w stosunku do ubezpieczyciela w procesie o regres jest to, co byłby on zobowiązany świadczyć bezpośrednio poszkodowanemu na podstawie przepisów prawa cywilnego. Na skutek subrogacji /art. 518 § 1 pkt 4 k.c./ sytuacja dłużnika nie może ulec pogorszeniu /Z. Gawlik, A. Janiak, A. Kidyba, K. Kopaczyńska-Pieczniak, G. Kozieł, E. Niezbecka, T. Sokołowski, Kodeks cywilny. Komentarz. Tom III. Zobowiązania - część szczególna, LEX 2010/.

Zgodnie natomiast z art. 361 § 2 k.c. w powyższych granicach /tj. w granicach adekwatnego związku przyczynowego/, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Powyższy przepis statuuje fundamentalną dla prawa cywilnego zasadę pełnego odszkodowania, ale jednocześnie wynika z niego, iż celem odpowiedzialności odszkodowawczej nie jest wzbogacenie poszkodowanego.

Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, a strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne /art. 6 k.c., art. 232 zd. 1 k.p.c./. Wskazana w art. 6 k.c. „ogólna zasada rozkładu ciężaru dowodu”, jest regułą w znaczeniu materialnym wskazującą, kto poniesie skutki nieudowodnienia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, natomiast przepis art. 232 k.p.c. wskazuje, kto ponosi ciężar dowodu w znaczeniu formalnym, „kto powinien przedstawiać dowody” /tak trafnie w orz. SN z dnia 17 lutego 2006 r., V CSK 129/05, Lex nr 200947/. Z procesowego punktu widzenia ciężar dowodu spoczywa na powodzie /por. wyr. SN z dnia 3 października 1971 r., II PR 313/69, OSN 1970, nr 9, poz. 147; por jednak wyjątek wskazany w orz. SN z dnia 20 grudnia 2006 r. IV CSK 299/06, Lex nr 233051/. Z komentowanego przepisu wynika dla sądu nakaz rozstrzygnięcia merytorycznego, nawet wtedy, gdy postępowanie dowodowe nie przyniosło efektu; sąd powinien rozstrzygnąć na niekorzyść osoby, która opierała swe twierdzenia na faktach nieudowodnionych /P.

Machnikowski (w:) Kodeks cywilny..., red. E. Gniewek, t. I, s. 34; podobnie K. Piasecki (w:) Kodeks postępowania cywilnego..., red. K. Piasecki, s. 770/

W niniejszej sprawie Sąd uznał, iż powód nie wykazał, że szkoda została wywołana zawinionym zachowaniem pozwanej M. G.. Mieszkanie było zamieszkane, zadbane, nie było żadnych usterek, które zostałyby zignorowane przez właścicielkę. Nie było również żadnych sygnałów świadczących o tym, że odpływ w brodziku w łazience jest uszkodzony. Pozwana od razu zareagowała na sygnał uszkodzowanego, była gotowa naprawić szkodę. W ocenie Sądu awaria brodzika miała charakter losowy, nie wywołany z winy pozwanej.

Powód nie zdołał przekonać Sądu, że zalanie uszkodzowanego było spowodowane zawinionym działaniem pozwanej. Do wykazania powyższego nie wystarczy samo oświadczenie powoda, że zalanie zostało spowodowane niewłaściwym utrzymaniem lokalu, w szczególności instalacji wodno - kanalizacyjnej.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd, na podstawie art. 415 k.c. w zw. z art. 828 § 1 k.c., orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.